

A sopronbánfalvi Mária Magdolna-templom

2012 augusztus 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Nemzet szombati magazinjának egyik legérdekesebb sorozatát közöljük le folytatásokban, melyben a remek Ludwig Emil megmutatja nekünk a rejt?zköd? Magyarország eldugott kincseit, melyek mellett sokszor figyelmetlenül elhaladunk a mindennapi rohanó életünk során. Vigyázzunk ezekre a páratlan kincsekre, hiszen ezek a kincsek alappillérei szeretett Hazánknak.

Google Maps

Legh?ségesebb városunk, Sopron kertvárosrésze, a történelmi belvárostól félórás sétányira fekv? Bánfalva 1950-ig önálló település volt, ekkor olvadt be a megyeszékhelybe. Els? írásos említése a IV. (Kun) László által Sopronnak szabad királyi városi jogokat adományozó, 1277-ben kelt kiváltságlevélben történik, ekkor Bánfalva a soproni vár tartozéka, királyi jobbágyaival együtt. A Brennberg tövében, a sebes folyású Rák-patak mentén fekv? kis falu még ma is ?rzi régi utcaképét: a tölcsérszer? völgyben sz?k utcák és terecskék, apró kertek és régi vízimalmok lakássá átalakított épületei láthatók.
A védett fekvés?, jó klímájú, erd?kkel övezett helyen megtelepedtek az ókori kelták, majd a rómaiak, akiknek ittlétét egy villa feltárt maradványa bizonyítja. A középkorban országos jelent?ségre emelkedett Sopron szomszédságában a XI. században alakulhatott ki a falu, amelyet német telepesei kés?bb (az 1400-as évekt?l) Wandorfnak neveztek. A község Árpád-kori plébániai egyháza Magyarország régmúltjának igazi rejt?zköd? kincse. A ma már befedett malomárok melletti kis térségen alacsony k?fallal körbekerítve álló Mária Magdolna-templom korai gótikus építészetünk egyik legszebb, talán a legbájosabb emléke.
Csak 1397-ben szerepel összeírásban, ám ekkor már rég használatban volt, s?t átesett legalább egy átalakításon. Hajója még román stílusú, ablakának tölcséres formája jellegzetesen XII–XIII. századi, míg a sokszögzáródású, három sarkán támpilléres szentély és a nyugati torony már a következ? két évszázad gótikájának jegyeit viseli. Az Árpádok idejéb?l származó temet?t is feltártak a szentély közelében, és felszínre kerültek egy kés?bbi, úgynevezett csontház alapfalai – az ossariumba a sz?kös cinterem sírjaiból kihantolt maradványokat gy?jtötték.
A régi szentélyrácsból kovácsolt öreg kapu vigyázza a kerített templomot, szemközt vele áll a Sopron környékére jellemz?, nyolcszöglet? gúlasisakkal koronázott tornyocska, hegyén az 1748-as évszámmal megjelölt vaskereszttel. A hajóba a déli oldalon nyílik bejárat, a félkörös diadalív mögötti szentély csúcsíves boltozatát kerek zárók?ben összefutó bordák tartják. A zárók?re festett évszám, 1427 már egy átépítés befejeztét jelzi, annyival ódonabb a gótikus épületrész. (A torony k?sisakja készülhetett ebben az id?ben.) A szentélyhez északon kapcsolódó sekrestye küls? k?lábazata, keskeny l?résablakai szintén az 1300-as évekre vallanak, mint ahogy az egyik kovácsolt osztóvasa is akkori eredet? lehet. A hajó északi falán nagyobb freskók töredékeit látni, az egyik Krisztust mutatja az apostolok körében, a másik a betlehemi szent családot meglátogató háromkirályokat ábrázolja. Ezeknél régebbr?l, talán a XII. századból származik a diadalív bélletében megfestett püspökfigura, az egyik leg?sibb falfestmény hazánkban.
Bánfalva er?sen megsínylette a török 1532. évi hadjáratát, alighanem az emiatt szükségessé vált renováláskor nagyobbították meg a templom két déli ablakát. Az 1552-t?l a szomszédos Ágfalva filiájaként szerepl? Mária Magdolna-egyházat egy évszázadig az evangélikusok használták, 1763-ban Széchenyi György püspök foglalta vissza a katolikusoknak. A település másik építészeti értéke a faluképet uraló egykori pálos szerzetestemplom a hozzá felvezet? szoborgalériás lépcs?vel. Szomorú történelmi nevezetesség, hogy 1945 és ’48 között a Bánfalva 4000 lakójának kilencven százalékát kitev? németeket mind egy szálig kitelepítették az országból.

Ludwig Emil, mno.hu

Ajánló